

journal

ZEILVERENIGING HET Y 2022 ZOMER

Alle technische voorzieningen voor uw boot van a tot z

- Inbouw, reparatie en revisie van diesel-, benzine- en buitenboord motoren
- Onderdelen voor scheepsmotoren, keerkoppelingen, pompen
- Accurate mobiele service dienst
- Groot assortiment nieuwe en gebruikte motoren en onderdelen
- Lassen, draaien en freesen
- Watersportartikelen

Oostersekade 5 1011 LH Amsterdam
Tel: 020 - 625 16 15 / Fax: 020 - 624 99 89

Dealer van: Solé / Sabb / Ruggerrini / Renault / Selva buitenboordmotoren / Johnson pompen / Technodrive keerkoppelingen

www.jachtservice.nl

AMSTERDAMSCHE FIJNHOUT

Houtexpert sinds 1898

Hout voor uw boot

T. 020 - 6882100 | www.fijnhout.nl

Voorplaat: Pampusregatta 2020. Foto: Twirre Bogaard.
Pagina 3, 8 en middenpagina: Vrijwilligersdag 2022. Foto's: Henk Käyser

De Kim

“Het gaat ons echt voor het lapje” constateerde Bob van Winden op de vrijwilligersdag refererend aan de ruim 100 vrijwilligers die wij bij de ZV Het Y hebben en daar mogen we best trots op zijn! Om hen in het zonnetje te zetten organiseert de Evenementencommissie elk jaar een vrijwilligersdag. Zo ook op 22 mei j.l. waar wij te gast waren bij het GVB in de Ponthaven. Op pagina 8 en 9 verhaalt Rob Schenk over deze geslaagde dag. Maar er staan meer leuke en interessante verhalen in dit nummer van het Yjournaal. Bijvoorbeeld het vervolg verhaal van Jaap van der Harst over zijn reis naar Bretagne. Hij is momenteel op weg naar Ierland, een tocht waarvan wij ongetwijfeld volgend jaar in het Yjournaal van kunnen genieten. Ook komen de vaste rubrieken zoals de Column van Mendel Stecher, De Boeienlijn waarin Bob van Winden u laat kennismaken met ereleden, leden van Verdientse enz. aan de beurt. Ook het verslag over de Vintage toer, een evenement, spontaan ontstaan aan de bar, ontbreekt niet. Dan zijn er nog de diverse activiteiten waar u

helaas geen verslag van vindt zoals de Ytoren race of de dinsagavondwedstrijden enz. enz. U ziet het, het bruist in onze vereniging. Bob heeft dus gelijk met zijn opmerking.

Zoals u merkt wordt De Kim deze keer niet geschreven door onze hoofdredacteur Henk Dessens, maar door één van de redacteurs. Dit heeft alles te maken dat Henk deze keer de eindredactie niet op zich kon nemen. Gelukkig hebben we een heel team van redacteurs om ons heen die heel goed kunnen inspringen. Met het volgend nummer zal Henk Dessens weer van de partij zijn.

Henk Käyser,
APJ, Durgerdam.

De deadline voor kopij voor het Herfstnummer is 21 september 2022. Maar het is prettig voor de redactie als u even aankondigt dat u een stukje gaat inleveren, dan plannen wij de pagina's alvast in. Stuur kopij naar yjournaal@zvhet.nl

Vrijwilligersdag 2022 in spiegelbeeld

Durgerdam

Op 1 april 2022, de dag dat het zomerseizoen begon, beleefden we een extreem hoogwater in Durgerdam door een harde Noordwester. Het jollenveld kwam onder water te staan. Dit kostte een Y-lid zijn Nacra en de vereniging wat hardhouten dekdelen die nog lagen opgetast.

Merkwaardig, eerst heel laag water en nu het tegenovergestelde. Een bevestiging van de noodzaak de dijk te versterken? Na jarenlang onderzoek heeft het hoogheemraadschap besloten de komende tien jaar geen ingrijpende werkzaamheden uit te voeren aan de dijk. Reden voor dit uitstel is een rapport waaruit blijkt dat werkzaamheden dichtbij de dijk niet verantwoord zijn zonder voorafgaande maatregelen aan de fundering van de woningen in Durgerdam. In een recent plan van aanpak (april) wordt uitgewerkt hoe de waterveiligheid van Durgerdam en het achterland te waarborgen. Zo is de gemeente Amsterdam van plan in 2023 te starten met het vervangen van de gasleiding en het vernieuwen van de bestrating.

Na jarenlang in Durgerdam te hebben gelegen is de Ranita van Ria verkocht en heeft de haven verlaten. Ook de Rampallion zal u niet meer in de haven treffen, na het overlijden van Jaap Homan.

Toen Rik me onlangs belde met de mededeling dat de grondkabel van het pontje bleef hangen, sloeg de schrik me om het hart. Vlak voor het Hemelvaartsweekend, een aantal verenigingen op bezoek: slechter kan je het niet plannen. Dus halsoverkop naar Durgerdam waar Rik me - ondanks zijn vrije dag - al stond op te wachten. Paul, de invalhavenmeester, had het er druk mee om ook de veerman te

spelen, de pont blijkt een onmisbare link tussen de 2 delen van de Y-haven. Na een korte inspectie bleek onze vrees bewaarheid: er was nog weinig van de originele kabel over. Dus Rik, Ramses en ondergetekende wat uurtjes ploeteren om de oude kabel te verwijderen en een nieuwe te installeren. Het pontje kon weer heen en weer! Blij dat ik met die 2 kanjers de klus snel kon klaren.

Intussen wordt de haven er ook fraaier op omdat Peter Sonnemans de buitenkant van het clubschip weer opnieuw in de verf steekt, waarbij zijn vrouw Femke hem regelmatig de helpende hand biedt. Zij hebben hun schip speciaal voor dit karwei naar Durgerdam gevaren. Klasse! Een enorme job waarbij de inzet van de 'nieuwe' dekschuit uitstekend van pas komt. Zo ziet u: er is altijd wel wat te doen in en om de haven. Mocht u tijd en zin hebben, dan hoor ik het graag van u. Fijne zomer.

Ger Langhout,
Havencommissaris Durgerdam.

Met Juffrouw Jannie naar Volendam

Vrijwel de hele maand maart was het prachtig weer, dus toen Sanne op 26 maart, tijdens de onderhoudsdag van de verenigingsboten, vroeg wie er een J22 naar Volendam wilde brengen zei ik ja en bedacht meteen dat mijn 'Spaanse' broer en een maat van hem vast mee wilden gaan. Spanjaard Marc had nog nooit gezeild maar was benieuwd of dat wat voor hem zou zijn. We prikten de datum op 3 april en fietsten die ochtend naar Durgerdam terwijl de temperatuur net boven nul kwam. Geen probleem, tot het Paard was het lopende wind en daarna een klein kruisrakje. Gelukkig had ik extra handschoenen meegenomen, want met een watertemperatuur van 7 graden en lucht van nog geen 5 was het geen Spaans weertje te noemen. Vanaf het Paard ging het hoog aan de wind (echt hoog, ik heb veel ervaring met traditionelere schepen, dit is wel andere koek!) en kwam vanaf Marken een fikse bui opzetten, met een tikje meer wind en ... hagel. En nog een beetje meer wind.

Na een paar slagen liepen we de jachthaven aan, precies op tijd om de volgende bui over ons heen te krijgen. Deze keer niet met hagel maar met sneeuw - weer eens wat anders. En ook met een lekker vlagje erbij, dus afvallend in de haven het grootzeil eraf tussen de sneeuwvlokken door en uitdrijvend aangemeerd aan de steiger van La Belle jachtservice. Al met al een lekkere tocht met een fijn snel jachtje. Ik verheug mij al op zomerse zeiltochtjes!

Wil jij nu ook een keer kennis maken met onze verenigingsboten? Dat kan! Alle boten zijn te reserveren op de website van ZV het Y. Ook organiseert de commissie één keer in de maand (tweede zondag van de maand) een opstapdag. Je kan dan samen met een commissielid gaan varen op de J22 of de Bries. Zo leer je de boot een beetje kennen en kom je weer nieuwe leden tegen.

Alle informatie is te vinden op: <https://www.zvhety.nl/verenigingsschepen/opstapdagen>.

Eelco Leemans.

Nieuweling Marc aan het roer. Foto: Diederik Leemans.

Van de bestuurstafel

Zomesreizen

Het zal niemand zijn ontgaan dat het zomerzeilseizoen weer is begonnen. Na 2 jaar konden we eindelijk het seizoen weer starten met een feestelijke opening op 10 april. In Durgerdam begonnen de feestelijkheden met een fantastische lunch voor een aantal genodigden, met name oud-bestuursleden, ere-leden en leden van verdienste. Daarna werd de dag voortgezet met alle zeilers die dit festijn niet hadden willen missen. Uiteraard was de hele middag vergezeld van drankjes, te halen bij de bar en hapjes, bezorgd door onze bekende en gewaardeerde Wim's Kip. Tussendoor kwamen de winterwedstrijdzeilers terug van hun laatste winterwedstrijd, en werden er diverse prijzen uitgereikt. Kortom een genoegelijke opening die een goede opmars naar een niet kapot te krijgen zeilseizoen was.

"een niet kapot te krijgen zeilseizoen"

Activiteiten

Zowel binnen als buiten de vereniging lijkt het of iedereen alles wil inhalen wat in coronatijd niet kon. De commissie Verenigingsschepen was eind maart al goed gestart met een geslaagde "Schoonmaakdag". Na de seizoensopening, volgden de activiteiten elkaar razendsnel op, en steeds met veel deelnemers. In het weekend van 7 en 8 mei werd de jaarlijkse Y-toren race gevaren. Met 29 boten, minder dan andere jaren, maar er was veel concurrentie van andere activiteiten, al dan niet op het water.

Het weekend daarna volgde het eerste Clubweekend. Dezelfde week was er de eerste dinsdagavondwedstrijd en op 15 mei de feestelijke start van de Jeugdlessen.

Op 22 mei jl. werden onze alom geprezen vrijwilligers bedankt voor hun inzet. Deze dag wordt jaarlijks georganiseerd door bestuur en evenementencommissie en niet te vergeten door Bastiaan Raap, onze kapitein op de GVB-ponten over het Y. Op pagina 8 doet de Evenementencommissie uitgebreid verslag van deze geslaagde dag.

Maar het bestuur heeft zich niet alleen laten fêteren. Uiteraard zijn de maandelijkse bestuursvergaderingen gehouden en is er overleg geweest met onze buurvereniging en havenmeester.

Algemene Ledenvergadering

Op 18 maart hebben we de 137e Voorjaars ALV gehouden. Voor het eerst weer helemaal fysiek in de ark.

Bob sprak over de karige jaren wat activiteiten betreft en de beloftevrije tijd die voor ons ligt. Bekijk de bomvolle agenda en het is duidelijk dat er veel wordt ingehaald. Wat gelukkig ook mogelijk is, aangezien wij, mede door de karige jaren en de goed georganiseerde bar, voldoende geld op de rekening hebben. Ook dit jaar dus nog geen reguliere tariefsverhogingen. Helaas zijn de energieprijzen wel gestegen en komen we er niet onderuit om die verhoging door te berekenen. Ook is er een besluit genomen over het verschil in tarief van de buiten- en binnen steiger. Deze zullen de komende jaren weer iets meer naar elkaar toe groeien.

De milieuc commissie is vernieuwd en met veel enthousiasme aan de slag gegaan. De voorzitter van de commissie, Rob van den Ban, heeft verslag gedaan van de nieuwe plannen waarmee de cie aan de slag wil gaan. Isoleren, hybride waterpomp, effectiever omgaan met de zonnepanelen etc. Ondanks al deze serieuze zaken was en bleef de stemming in de ark vrolijk. Zeker toen er aan het einde van de bijeenkomst op feestelijke wijze dan eindelijk de Paul-Niemanprijs werd uitgereikt aan Ruud Porsius, Anne Kooyman als lid van verdienste en Pieter Smak als ere-lid werden toegesproken en zij allen de daarbij behorende versierselen kregen uitgereikt. In november was dat niet mogelijk en het was goed om dat nu toch in levende lijve te kunnen doen. En.... hoe feestelijk klonk bij de sluiting van de vergadering "De bar is open"

Havens

De zomerliggers zijn bekend en vullen de boxen weer. Opvallend is dat er in het voorjaar minder passanten waren dan vorige jaren. Dat zal het corona-effect wel zijn.

Op Marken heeft Dirk, de nieuwe havenmeester, zijn plek gevonden en draait de haven als vanouds. De meeste boten zijn vaarklaar en met Hemelvaart wordt de "Vintage-toer" gevaren. Er hebben zich 19 boten ingeschreven. Duidelijk dat iedereen er weer zin in heeft.

Namens het bestuur
Cobie Fransen, penningmeester
Anneke Jochemsen, tweede secretaris

Column

Nieuwe liefde

Ja, ik heb een nieuwe boot. Ze heet *bulleButz*, nu nog, met een fles wijn voor wie de beste naam weet. Laten we eerlijk zijn, *bulleButz* kan natuurlijk direct in de sectie 'wie noemt zijn boot nou...'; en dat willen we niet. Maar daar gaat het nu niet om. Waar ik het onder de noemer 'nieuwe liefde' eigenlijk over wil hebben, is het volgen van zeilavonturen van anderen.

Wie mij kent, weet dat ik *bootklusgoeroe* Mads Dahlke hoog heb zitten. Via zijn *YouTube*-kanaal is te volgen hoe hij zijn *Athena*-zeiljacht in vijf jaar tijd volledig opnieuw heeft opgebouwd, en is te zien dat hij nu met zijn kersverse Amerikaanse vrouw in het zuiden van Engeland zit. Maar toch wringt het een beetje: die ik-knap-een-oude-boot-op-kanalen zijn leerzaam, interessant, amusant en ze staan dicht bij me: ook ik heb een boot waar altijd wel iets aan moet gebeuren... Nu is Mads aan het zeilen, voor het eerst, maar de overstap van een kluskanaal naar een zeilkanaal zorgt voor slapeloze nachten, zoals hij zei in een video van eind mei. En eerlijk gezegd maakt hij niet echt een zeewaardige indruk, waardoor het kanaal wat van zijn glans begint te verliezen. Het staat steeds verder bij me vandaan.

Ik hoef niet zo nodig te kijken naar hoe mensen via de befaamde *blote-voeten-route*, in korte broek rond de wereld varen. In een ander *YouTube*-kanaal vroegen de makers op een gegeven moment hoe het kwam dat zij zo weinig volgers hebben vergeleken met andere zeilkanalen. Ik heb het ze niet gemeld, maar de reden was duidelijk: ze doen niks speciaals. Ze varen in de Bahama's, zwemmen, snorkelen: ze hebben één lange vakantie. Nu is het best arbeidsintensief om een goed *YouTube*-kanaal te onderhouden, maar om te zorgen dat het succesvol is moet het uniek en authentiek zijn. Zelfs mijn favoriete viking Erik Aanderaa begint te commercieel te worden, met al zijn gesponsorde gadgets.

"Een zeilkanaal zorgt voor slapeloze nachten"

Nee, mijn nieuw opgedane liefde voor het volgen van zeilavonturen houd ik dicht bij huis. Hoe geweldig is het om virtueel mee te zeilen met onze eigen Vintage tour, die via Whatsapp uitgebreid wordt gedocumenteerd. In eerste instantie voor de deelnemers, maar stiekem toch ook wel erg leuk voor mij, als de verstekeling die ik ben in de appgroep. En ik ben zelf alvast van plan om mijn tochten op de app *Polarsteps* vast te leggen, net zoals Martin en Karin aan boord van de *Risban* doen (waarmee ze overigens regelmatig meedoen aan de dinsdagavondwedstrijden). Zo kunnen anderen er ook plezier van hebben. Hierbij in ieder geval een oproep aan alle tochtvaarders onder ons: neem me mee!

Mendel Stecher
bulleButz, Amsterdam.

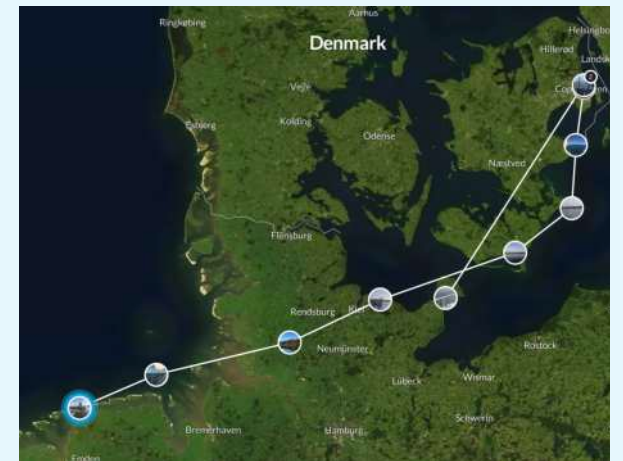

Foto: Trip uit Denemarken 2018. De delivery van mijn vorige boot, *Randi*.

Vrijwilligersdag 2022

'Elk jaar is de vrijwilligersdag een speciale dag om de grote groep van enthousiaste vrijwilligers van onze vereniging te bedanken en in het zonnetje te zetten. Langzamerhand is wel bekend dat we bij elkaar zo'n 100 vrijwilligers hebben bij ZV het Y en daar zijn we best trots op. Ook het bestuur is daar heel blij mee. Voorzitter Bob van der Winden constateerde tevreden: 'het gaat het ons echt voor het lapje'

Te gast bij het GVB

Dit jaar waren we te gast bij het GVB, het vervoersbedrijf van Amsterdam. Ons verenigingslid Bastiaan Raap is daar kapitein op een van de veerponten over het Y en kwam op het idee om zijn baas te vragen of hij een oude veerpont mocht 'lenen' voor de vrijwilligersdag.

"Dat ging niet helemaal vanzelf"

Dat ging niet helemaal vanzelf, maar het is hem gelukt. De keuze viel op de 34, een oudje. Bastiaan was al vroeg aanwezig om de 34 wakker te maken en haalde ons op bij het Veerhuis waar wij nog aan de koffie zaten. totdat de 34 Toet-Toet roept.

Zwerven door de Amsterdamse havens

De tocht ging via de NDSM werf naar de Mercuriushaven, terug langs het Centraal Station, het Java eiland en langs het cruiseschip Rotterdam. Als kers op de taart pakten we nog een uniek stukje Nieuwendam mee. Terug in het Veerhuis stond de lunch ons al toe

Nabij de Houthaven

te lachen en konden we lekker napraten. Voordat we het Veerhuis verlieten konden we nog een idee voor de vrijwilligersdag 2023 in een ideeënbus doen. Ben benieuwd waar we volgend jaar terecht komen.....

Rob Schenk
Evenementencommissie

Kers op de taart: Nieuwendam

Y-pont kapitein Bastiaan Raap

Smakelijke lunch

Evenementenagenda 2022

Evenementen

9 juli	16.00 Clubweekend
10 juli	16.00 Clubweekend
10 sept	Music & Movies
10 sept	16.00 Clubweekend
11 sept	16.00 Clubweekend
17 sept	Tocht Marken
18 sept	Tocht Marken
1 okt	16.00 Clubweekend
2 okt	16.00 Clubweekend
30 okt	16.00 Seizoenssluiting en visbakken
18 nov	20.00 Najaars ALV

Jeugdzeilen

22 mei	13:00 Jeugdzeilen
29 mei	13:00 Jeugdzeilen
12 jun	13:00 Jeugdzeilen
26 jun	13:00 Jeugdzeilen
3 jul	13:00 Jeugdzeilen
10 jul	13:00 Jeugdzeilen
11 sep	13:00 Jeugdzeilen
18 sep	13:00 Jeugdzeilen
25 sep	13:00 Jeugdzeilen

Wedstrijden

2 jul	10:00 6 uur van Het Y
5 jul	18:00 Dinsdagavond Wedstrijden
12 jul	18:00 Dinsdagavond Wedstrijden
30 aug	18:00 Dinsdagavond Wedstrijden
3 sep	08:00 Pampusregatta
4 sep	08:00 Pampusregatta
6 sep	18:00 Dinsdagavond Wedstrijden
13 sep	18:00 Dinsdagavond Wedstrijden
20 sep	18:00 Dinsdagavond Wedstrijden
27 sep	18:00 Dinsdagavond Wedstrijden

Bestuur en commissies

4 jul	20:00 Bestuursvergadering
5 sep	20:00 Bestuursvergadering
19 sep	20:00 Kennismakingsavond nieuwe leden
3 okt	20:00 Bestuursvergadering
13 okt	20:00 Commissie palaver
7 nov	20:00 Bestuursvergadering
12 dec	20:00 Bestuursvergadering

Ook goed om te weten

3 jul	17:00 Diner trouwerij Moss
18 aug	14:00 Grand Banks Europe Amicale
25-28 aug	18:00 Durgerdam 600 jaar

Interview met Simon Borensztajn

Simon Borensztajn werd in 2005 door de ledenvergadering benoemd tot lid van verdienste. Van 1996 tot 2000 was hij havencommissaris Enkhuizen en daarna tot 2008 tweede en eerste secretaris: hij runde het secretariaat met Maya Wijgh en later met Anne Kooyman, onder voorzitterschap van Klaas Sijne, respectievelijk Jaap Brugman. In die tijd werd de basis gelegd voor de huidige bloei van de vereniging: een gedegen financieel beleid en uitgebreid nadenken over de toekomst (met het rapport 'Quo Vadis ZV het Y'). Over verdiensten gesproken...

Ik interview Simon en zijn vrouw Marion voorafgaand aan de seizoensopening op 10 april: zij zijn naar Durgerdam gekomen voor de (inmiddels jaarlijkse) ereledenlunch.

Zeilden jullie altijd in familieverband?

Vanaf het begin zeilden we met de hele familie, op het IJsselmeer, naar de Wadden en naar Zeeland, maar ook met vrienden naar Engeland van Lowestoft tot aan Schotland. Daar waren ze blij met onze komst: Nederlanders kwamen daar wel, maar Engelsen gingen nooit zo noordelijk! En ook nog in Griekenland flottielje gezeild op de Egeïsche Zee. Wedstrijden, daar deed ik wel aan mee, maar dat had niet mijn grote belangstelling.

Hoe kwamen jullie bij het Y terecht?

In Monnickendam was ik al lid en later penningmeester van de Watersportvereniging De Ark. Zo ben ik nou eenmaal: ik wil nooit aan de kant blijven staan, maar actief iets doen. Dat was mijn hele leven al zo, in mijn actieve periode en nu nog.

"Het Y was toen al een vereniging met heel betrokken leden"

Ik hoorde dat Het Y een prima vereniging was, maar in Durgerdam was geen plek. Toen keken we in de Compagnieshaven in Enkhuizen en kwamen we toch bij het Y terecht. We wilden wel op ruimer water varen met de Hallberg. Vanuit Monnickendam kwam je altijd in de ondieptes en de waterplanten terecht.

Hoe zag het Y er eigenlijk uit in die tijd?

Het Y was toen al een vereniging met heel betrokken leden, maar wel sterk verdeeld door de 3 havens. Enkhuizen werd als elitair beschouwd, maar het fungeerde ook al als wachtplaats voordat men in Durgerdam terecht kon. Maar we werden snel in de groep van Enkhuizen opgenomen. Dat waren – vooral op de Q en de R steiger – toen wel een stuk of 90 schepen. We deden vooral veel met andere Y-leden daar, hadden wat minder affiniteit met de andere liggers.

Er waren leuke contacten in de groep, je kwam veel bij elkaar aan boord – daardoor kwam je dan wel vaak niet eens meer aan varen toe.... Ik wilde in die tijd ook wel meer varen bij slechter weer, maar mijn partner en ik hadden daar goede afspraken over gemaakt en dat heeft in al de jaren goed gewerkt. Mijn ervaring was, dat als dat niet gebeurde, één van beiden afhaakte en de ander steeds daarna in het clubhuis of op de steiger leurde om bemanning.

Y-bestuur

Ik begon in 1996 als havencommissaris Enkhuizen in het bestuur, en daarna werd ik tweede secretaris, toen Maja Wijgh eerste secretaris was. Ik schoof al snel door naar eerste secretaris, waarna Anne Kooyman tweede secretaris werd. Met haar heb ik jarenlang heel goed samengewerkt. Terecht dat zij nu ook lid van verdienste is geworden. Was een leuk team; met eerst Klaas Sijne en later Jaap Brugman als voorzitter. Het was wel vaak moeizaam: in die tijd bepaalden de Durgerdammer liggers in feite het beleid. Het was ook een tijd van schaarse ligplaatsen en lange wachttijden: die ligplaatsen werden feitelijk door de

Durgerdamers zelf verdeeld. Wij hebben toen met veel moeite als bestuur de lijntjes zelf weer in de hand moeten nemen. Dat was dan wel een bittere pil voor de betrokken leden, dat was natuurlijk ook vaak de vaste kern waar de vereniging op steunde. Op de ledenvergaderingen was toen al bijna nooit iemand uit Enkhuizen aanwezig. Ik bracht verslag uit over die haven aan mezelf, leek het wel! Want de andere leden hadden ook geen belangstelling voor Enkhuizen. Ik kwam als secretaris natuurlijk veel in Durgerdam. Dan zat er vaak een vaste club Durgerdamers aan de tap met de rug naar me toe... Enkhuizers waren bij het Y een soort (elitaire) allochtonen leek het wel... Het ging er op vergaderingen ook wel eens hard aan toe: het bestuur werd regelmatig uitgemaakt voor 'plucheklevers'; het misverstand leefde zelfs dat wij betaald werden. Toen nam Rolf van Roon het gelukkig wel voor ons op: 'ze verdienen zeker 50 euro per uur, maar ze krijgen geen cent'...

De HallbergRassy welke in 2002 in de loods van MYS in Medemblik is verbrand

Wat me altijd is bijgebleven ...

Dat is wel het overlijden van een Deens Y-lid, hij lag tegenover me in de haven. Aan het eind van het seizoen zou hij met zijn schoonzoon - een ervaren kapitein - een schip overvaren naar Duitsland. Ter hoogte van IJmuiden had hij zijn echtgenote nog gemeld dat alles goed ging, maar daarna werd er

niets meer van hem vernomen. Pas na veel zoeken werd het schip gevonden ter hoogte van het Marsdiep, grotendeels onder het zand. Voor zover ik weet is zijn lichaam nooit geborgen. Ik had indertijd hierover veel contact met de waterpolitie en het is mij altijd bijgebleven.

Tradities uit het verleden

Veel Amsterdamse leden stonden echt voor hun standpunten. Lastig op de vergaderingen, maar ze wisten waarover ze spraken en je kon altijd op ze rekenen. Het Y wordt nog steeds gevormd door tradities uit het verleden; het zijn echte zeilers en de daaraan verbonden waarden worden gerespecteerd. Om een voorbeeld te noemen: Ik mocht indertijd als enige motorbootvaarder de Y-vlag voeren. Maar als ik in Durgerdam in de haven kwam werd er vaak verontwaardigd op mijn Y-wimpel gewezen! Nu kom ik er weinig, maar ik voel me nog steeds erg verbonden aan de vereniging. Ook de betrokkenheid van de leden en daardoor de zelfwerkzaamheid waarmee je veel kosten bespaart heeft mij altijd aangesproken. Het is en blijft mijn clubje waar ik trots op ben, en ik ben blij dat ik daar op mijn manier aan heb kunnen meewerken.

"Het is en blijft mijn clubje waar ik trots op ben"

De toekomst

Ik volg nog steeds, weliswaar van een afstand, het wel en wee van de vereniging via het Y-journaal en de nieuwsbrieven. Ik zou er wel voor willen pleiten een keer iets te doen aan de nog steeds bestaande controverse tussen zeilers en motorbootvaarders. Destijds al in Enkhuizen werden schuchtere pogingen van oudere leden om eventueel over te gaan naar de aanschaf van een motorschip door de "jongere" zeilers met hoongelach "getorpedeerd". Daar was geen discussie over mogelijk. Het gevolg was dat oudere echtparen - bij wat hardere wind - in de haven bleven, terwijl zij op een motorschip best hadden kunnen uitvaren!

Interview: Bob van der Winden
Windroos
Marken

Schilderij: Anne de Haan

Patrick O'Brian: 200 jaar terug in de tijd

Bovenstaande kreet is de wervende tekst van Jan Donkers voor de boeken van Patrick O'Brian over de strijd op zee tussen Engeland en Frankrijk tijdens de Napoleontische oorlogen. Achttien delen vol kennis over de marine en het leven op zee voor matrozen en officieren in die tijd.

Liever niet

Zelf zou ik het niet willen, hoe graag ik ook op het water zit. 200 jaar terug als matroos betekent ook slecht eten, weinig vitamines, gewelddadige collega-matrozen en een bootsman met een touwtje met knopen die je het want injoeg bij nacht, ontij en ijs op de ra. Kielhalen was toen eigenlijk al afgeschaft, maar de alternatieven zoals zweepslagen, waren niet erg aantrekkelijk. Dorus (een cabaretier uit het verleden) zong dan wel van "Bij de Marine moet je zijn" maar zijn advies ("Zorreg dat je der bij komp") zou ik toch niet aanraden voor mijn kinderen ("Het is je land, je lust en je leven, bij de Marine is er niemand ontevreden", zie verder YouTube onder 'Dorus, Bij de marine'). En 200 jaar geleden was een leven met een paar honderd man dicht op elkaar een bron van schurft, scheurbuik, cholera en andere ellende met een 'ch' er in.

"200 jaar terug? Nee, liever niet"

De hoofdpersonen

Het aardige van deze boeken is dat het leven aan boord in al deze facetten wordt beschreven met als centrale figuren Jack Aubrey, een kapitein van het rondborstige type en zijn vriend Stephen Maturin, die de scheepsarts is en na twintig jaar op zee het verschil nog niet weet tussen een stag en een val, tussen bak- en stuurboord. Maar deze Maturin is een bioloog/natuuronderzoeker/verzamelaar. En als arts heeft hij een directe band met de bemanning vol Franse ziekte (de Fransen noemen het de Engelse ziekte) en bovengenoemde kwalen en kan in zijn functie optreden als bemiddelaar tussen officieren en de bemanning. Beide hoofdpersonen zijn muzikliefhebbers en spelen respectievelijk viool en cello.

Patrick O'Brian

De inhoud

Vrouwen komen in die boeken nauwelijks voor maar spelen op de achtergrond een belangrijke rol als motivatie- en inspiratiebron, als moreel kompas en als object van intense verlangens (wat dat betreft lijkt er niets veranderd). Tochten rond de wereld, corruptie op de werf, nepotisme, grote bekwaamheden en gruwelijke onbekwaamheden, geld en geweld komen langs (niet noodzakelijk in die volgorde). De gevechtsbeschrijvingen zijn vrijwel alle gebaseerd op werkelijkheid en op feitelijke verslagen in de archieven van de Britse admiraliteit.

Leerzaam

Er zijn achttien delen (zie Internet onder Patrick O'Brian) waarvan een aantal in het Nederlands zijn vertaald. Voor als het buiten stormt en de kachel aan boord aanstaat is dit dé manier om de tijd aangenaam door te komen en een uitstekend excuus om de zeilen niét te hijsen. Er is ook een begeleidend deel met kaartjes, details, technieken en tactieken uit die tijd van de zeilvaart zodat je de avonturen over de gehele wereldbol kunt volgen. Sindsdien weet ik wat 'crossing the T' betekent, wat labskous is en 'Spotted dick'. Mijn kennis over de zeilvaart uit de tijd zonder motoren is flink toegenomen, maar 200 jaar terug? Nee, liever niet, maar de boeken zijn fantastisch!

Piet Schoemaker,
Déjà Vu II, Amsterdam.

Taal aan boord

Ook aan boord slaat de emancipatie toe. In de zestiger jaren zeilde ik wedstrijd met mijn twee jaar oudere zus. Vanzelfsprekend zat ik aan het roer en zij aan de fok. Ik kan mij herinneren dat daarover eens onenigheid is ontstaan en dat zij een keer aan het roer wilde. Ik heb dat toen onmiddellijk geaccepteerd en jawel hoor, vijf minuten voordat de wedstrijd begon, gaf zij het roer weer aan mij. Sindsdien geen discussie meer.

Ik kom hierop om dat ik ergens las dat nu de taal zelf onderzocht wordt om ongeëmancipeerde uitdrukkingen. Dit was voor mij aanleiding om eens na te denken over wat er op scheepvaartgebied aan vrouwonvriendelijke uitdrukkingen zijn. En inderdaad: veel!

"Wie moet eerst in noodgevallen gered worden?"

Buiten het 'Grietje' en 'Oma's onderbroek' die moeiteloos zijn te vermannelijken, zijn er ook uitdrukkingen die meer problemen geven zoals 'Man overboord' en 'Vrouwen en kinderen eerst'. Heeft 'Man overboord' nog geen morele betekenis (er zijn er genoeg van dat soort), bij 'Vrouwen en kinderen eerst' is dat wel degelijk het geval. Vermannelijking lijkt vreemd, want biologisch gezien (zei mij een vrouwelijke biologe die ik raadpleegde) is het zo dat de man de taak heeft het nageslacht veilig te stellen en het is in dat kader handiger om een man te laten verzuipen dan een vrouw of een kind. Het vervangen van 'vrouw' door 'man' is in dit geval evolutionair gezien niet slim. Wat dan? "Mens en kinderen eerst" lijkt ook niet de oplossing, want dan rijst de vraag, op het moment suprême terwijl het waterpeil in het schip snel stijgt, welk mens?

Onduidelijkheid op zulke momenten kan fataal zijn en dan is er geen mens meer over. Mijn biologe kon hier geen antwoord op verzinnen en aangezien het peil in de fles de bodem had bereikt stopte de discussie. Maar de vraag blijft. Het zou kinderachtig zijn om te zeggen dat om de beurt een man en een vrouw aan de beurt zijn voor redding. Dat geeft alleen maar problemen op een moment dat daadkracht is vereist. Het kind gaat eerst, geen discussie mogelijk, maar wat moet het zonder vader en/of moeder? De treurige verhalen over weeshuizen en alleenstaande ouders kennen we allemaal.

Ik richt mij nu tot alle bemanningsleden: heeft u een oplossing? Wie moet eerst in noodgevallen gered worden? Is dat uw huisdier, uw partner of uw portemonnee? En hoe zit het bij LHBTQ stellen? Is het niet handig om, net zoals bij aankoop van een huis, de te redden volgorde door een notaris te laten opstellen: geregistreerde reddingsvolgorde? Moet dit bij KNRM gemeld worden?

Ik sla door, ik weet het, maar mijn boot is in orde en nu loop ik mij een beetje te vervelen omdat ik, door omstandigheden, nog niet weg kan.

Ik wens u een goed zeilzomer zonder morele problemen. Ikzelf zeil solo, dus voor mij geen moreel probleem. Ik heb een reddingsboei aan de railing hangen, maar wie gooit mij dat toe?

Piet Schoemaker,
Déjà Vu II, Amsterdam

Zonnige seizoenopening

Zondag 9 april vond de seizoenopening plaats. Letterlijk en figuurlijk een zonnige dag: want wat was het fijn om elkaar weer in levenden lijve te kunnen ontmoeten. En een mooie gelegenheid om de mensen aan wie we als club veel te danken hebben in het zonnetje te zetten. Zoals de ereleden, oud-bestuurders en leden van verdiensten, die vooraf werden onthaald met een buitengewoon goed verzorgde lunch.

Bob van der Winden onthaalde de ereleden hartelijk en stond stil bij het belang van betrokken vrijwilligers en dat we op de schouders staan van de mensen die dit sinds de oprichting hebben willen doen. Bob: "Op de wind alleen kun je als vereniging niet leven. Er moet altijd ook nog gewerkt worden. Jullie als oud commissie- en bestuursleden hebben dat altijd vrijwillig gedaan. En zijn nog steeds van betekenis voor de club. We beschouwen jullie voor de eeuwigheid als onze vrijwilligers!"

"Vrijwilligers voor de eeuwigheid"

Bob stond ook kort stil bij de vrijwilligersdag op 22 mei en het prachtige jubileumboek dat Henk Dessens over de huidige actieve leden en vrijwilligers samenstelde. In de serie 'de boeienlijn' zoekt Bob ook oud-bestuurders op voor een interview: in deze editie Simon Borensztajn. We kunnen dus nog veel mooie portretten tegemoet zien. Oud-bestuurder Bouk Wijbenga keek eens naar de zeer verzorgde lunch en haastte zich de voorzitter te danken en voor te stellen een jaarlijkse traditie van deze lunch te maken. Dat kon op veel applaus rekenen.

Conny en Casper laten de champagne rijkelijk vloeien

Aan tafel ontmoeten we onder andere Peter en Jan Palmboom, broers die zich beiden veel met het wedstrijdzeilen hebben beziggehouden. Wij krijgen een inkijkje in de stammenstrijd tussen verschillende clubs en klassen, waarbij de ene club of klasse zichzelf vaak net iets belangrijk lijkt te vinden dan de ander. In dat getouwtrek is het toch maar mooi gelukt om de Y-toren race op te bouwen tot wat het nu is: voor velen de eerste wedstrijd van het seizoen.

Even later aan de bar vertelt Jan Palmboom van zijn avonturen rond de aanschaf en het – vanuit de westkust van Amerika – overvaren van zijn Saudade. Uw redacteur hing aan zijn lippen en kan iedereen van harte aanbevelen om daar eens op het dek te kloppen als je van levendige verhalen houdt.

Een tafel verderop spreken we ons oudste erelid: Thieu van Houtert; 96 jaar jong al 54 jaar lid. Hij was jarenlang havencommissaris en we horen over het baggeren van de haven, trips naar Engeland en Antwerpen, het bouwen van een nieuw clubschip en – niet onbelangrijk – het bouwen van een fatsoenlijke bar.

Naast hem Bouk Wijbenga, 51 jaar lid, oud-voorzitter: "Je belangrijkste rol als bestuurder is het levendig houden van de club. Bij veel clubs zijn het vaak dezelfde mensen die alles doen. Dus wij gingen gewoon regelmatig alle boten langs: 'zullen we dit gaan doen, doe je mee, wat kan jij doen?' Zo wordt het voor iedereen steeds leuker." Sinds kort hangt er een mooi bord met de namen van alle ereleden en leden van verdienste in de Ark. Als we erachter komen dat Matthieu dat nog niet had gezien, reiken we hem snel zijn wandelstok aan en maken we een foto van beide heren bij het bord.

Thieu van Houtert en Bouk Wijbenga (vlnr)

Kees den Hollander, Ger Langhout (vlnr) en Jan Verjaal arriveren in stijl met de Bries

Voor de huidige bestuursleden is deze lunch natuurlijk ook geen straf. Ger Langhout, Anneke Jochemsem en Cobie Fransen tekenen mooie verhalen op over bewogen zeilreizen en hoe menigeen de handen uit de mouwen heeft gestoken voor nieuwe steigers, palen en noem maar op. Even later komt de Bries terug van de winterwedstrijden; en zet ook Jan Verjaal weer voet aan wal.

"Zonder genoeg proviand is het slecht uitvaren"

Langzaam druppelen steeds meer leden binnen voor de seizoenopening en stroomt de Ark vol. Waar vrijwilligers Chrissie, Rob en Pascal wederom een rijk buffet paraat hebben staan. En Bob de microfoon weer mag hanteren: "Zonder genoeg proviand is het slecht uitvaren, dus geniet ervan. Wees welkom en we hopen jullie weer veel te mogen zien dit seizoen!"

Chris Kersbergen, UKKIE B, Durgerdam

Ijveer 34

03021450

Let op je schip bij hoogwater in de haven!

Een maand geleden stond het water extreem laag, vorige week (de '1 aprilvloed te Durgerdam') juist weer extreem hoog. Voor de liefhebbers: dat is op- en afwaaiing van het water in het Markermeer afhankelijk van de windrichting en windkracht (eventueel gecombineerd met de verhoging van de waterstand naar zomerpeil).

In de haven ging het meeste goed, maar niet alles: de havenploeg (en onze havenmeester Rik) hadden hun handen vol aan doorgeschaviede landvasten, schepen die onder of juist deels bovenop de steigers terecht kwamen, en zelfs een schip dat niet vastlag (op de steiger) dat total loss van de strekdam aan de IJburgkant gehaald moest worden.

Foto: Arjen Veltheer

Het bestuur wijst er nog eens op, dat leden in de haven hun schepen daar voor eigen risico hebben liggen; wij doen er alles aan om schade te voorkomen, dan wel snel te verhelpen, maar het blijft je eigen verantwoordelijkheid!

Het bevreemdt ons dan ook te moeten constateren, dat sommige leden pas enkele dagen na een zeer zware storm een keer laconiek opbellen 'of het allemaal ok is met hun schip'... Het leed is dan natuurlijk al geschied - en met storm kunnen we extra handen in de haven goed gebruiken...

Proost!

Sinds 1 maart is de bar is weer open.

Lieve mensen, het mag weer, het kan weer en wij zijn er ook weer. De bar is weer open! Casper heeft de glazen al gepoetst, de bar-vrijwilligers staan te popelen om ze weer te vullen. In de diepvries liggen de tosti's en bitterballen te wachten. Elke zaterdag is de bar open. Nu nog even van 14:00-19:00, vanaf 1 april van 17:00 tot laat. En natuurlijk ook bij alle evenementen.

Foto: Annelies Wichers

Oproepje aan alle barmedewerkers. Je kunt je weer inschrijven op het barrooster.

Doe het nu!!!

In Memoriam Frans Vink

Op 16 april j.l. is ons lid Frans Vink op 84-jarige leeftijd overleden.

Frans en zijn vrouw Fransje voeren sinds de 70-er jaren het water dun met de *Bries*. Een speciaal ontwerp, de Flying Dutchman cruiser, waar Frans nog een en ander aan verbeterde. Met de *Bries* bleef het niet bij Markermeer en IJsselmeer, het vaargebied liep van het Engelse kanaal tot Zweden, waarbij Durgerdam meer dan 30 jaar de thuishaven was

De laatste jaren liet zijn gezondheid te wensen over. Mede daarom droeg hij in de herfst van 2021 zijn schip 'voor een vriendenprijs' over aan ZV Het Y, waar het nu ons eerste verenigingstoerschip is.

Vrijdag 22 april vond in besloten kring de crematie plaats. Wij wensen Fransje veel sterke toe in deze moeilijke tijd...

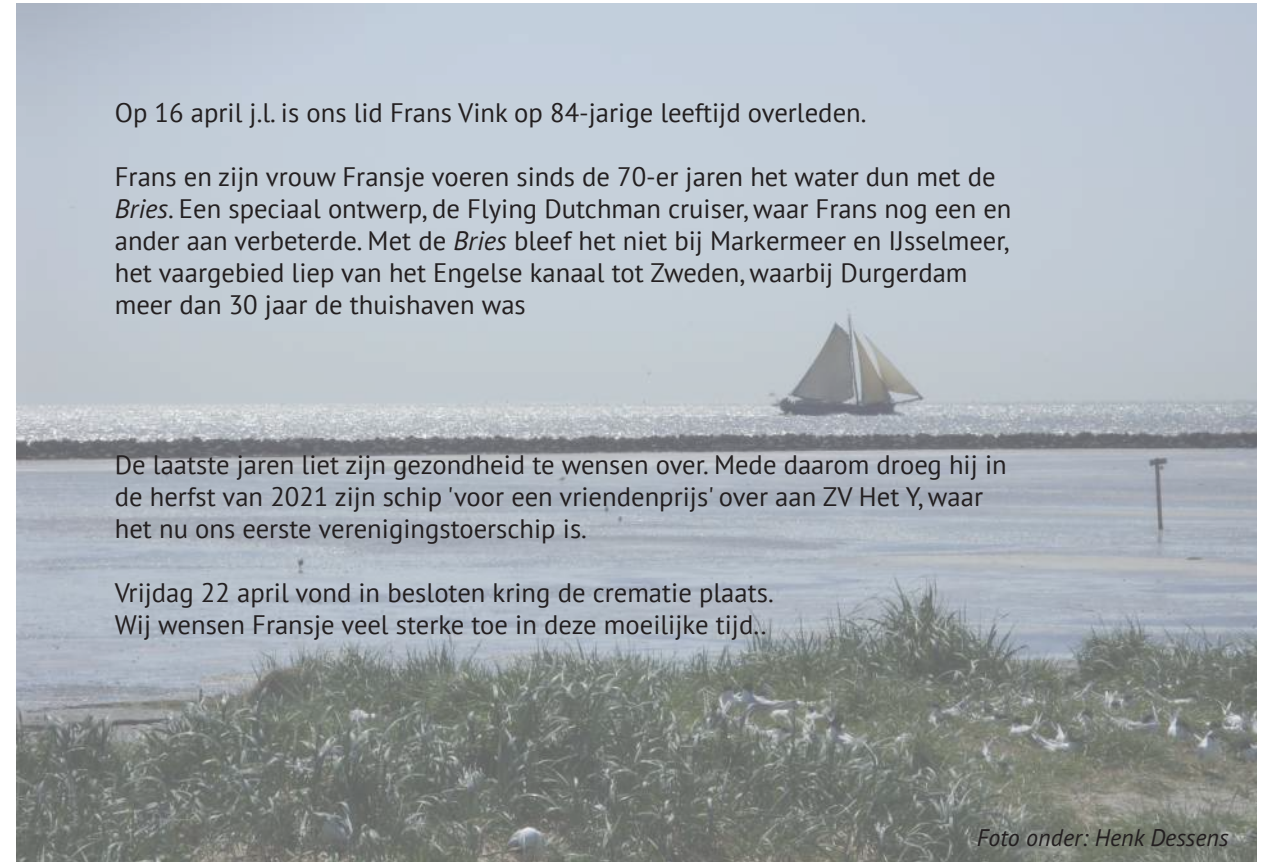

Foto onder: Henk Dessens

Foto impressie Y-Torenrace 7-8 mei 2022

Foto's: Annelies Wichers

Scheepswerf De Hoop op Marken

Botter in het bos

Deze helling is gebouwd
Voor iedereen ten beste
Pieter Niessie was de aart [eerste]
En God weet wie de leste.

Dit gedichtje werd gemaakt in 1885 bij de ingebruikstelling van scheepswerf De Hoop op Marken. Waar deze werf stond? Welnu, op de plek van het huidige 'eiland' van ZV Het Y op Marken. Daar is heden ten dage echter geen werf meer te bekennen. Toch is de werf er nog, (zie de foto), maar iedereen ziet natuurlijk onmiddellijk dat dit idyllische tafereel niet op Marken is. Dat klopt, want in 1947 werd De Hoop overgebracht naar het Nederlands Openluchtmuseum in Arnhem.

Korte geschiedenis

De stichter van de werf was de scheepsbouwer Cees de Haas uit Monnickendam. Nieuwe bidders werden er niet gebouwd, wel kleine houten visboten. Verder beperkte de werf zich tot het hellingen, onderhouden en repareren van bidders. In 1917 werd de werf overgenomen door de twee Marker broers Joris en Klaas Visser. Het bedrijf verschaftte werk aan vier tot vijf werklieden. In 1932 werd de Zuiderzee afgesloten, maar toch ging het met de werf vlak voor en in de Tweede Wereld-oorlog nog redelijk goed. Na 1946 ging de Marker vissersvloot hard

achteruit en dat had ook voor de werf negatieve gevolgen. In 2020 werd te Arnhem de restauratie voltooid van *De Zwaluw*, een voormalige inspectiebotter uit 1885. Dit prachtige schip is nu door bezoekers van het Openlucht-museum te bewonderen.

Mand in de mast

Voor het hellingen van een botter met de kaapstander moesten vroeger extra mensen worden opgetrommeld. Hiervoor hees men dan een mand op in de mast die tegen de schuur stond. Op zaterdag werd hiervoor een borrel uitgereikt, en als het erg warm was ook wel eens op doordeweekse dagen. Kunnen de liggers van ZV Het Y op Marken hiervan geen 'nieuwe traditie' maken? Bidders zijn er niet meer, maar borrels wel en een vlaggemast staat er ook. Het is maar een idee!

Henk Dessens
Eb en Vloed, Warmond.

Bronnen:
-Peter Dorleijn, Van gaand en staand want, deel 2, 186-188.
-website van het Nederlands Openluchtmuseum.

Foto: Henk Dessens.

Le Belle Charters Marina Volendam

Voor al uw Jachtservice

Wij verzorgen al uw tuigwerk. Zoals verstaging, vallen, schoten, zeerailing en rolfoxsystemen.

Eigen zeilmakerij.

Wij beschikken over een verreiker en hoogwerker tot 28 meter.

Winterstalling voor 200 schepen tot 15 meter en 20 ton. Op roodberg stallingsbokken.

Tevens Traxx dieselstation.

Zeiljachtverhuur, zeilschool, botenhelling, zomerstalling op de kant en onderhoud van alle soorten jachten.

Marina Volendam • Telefoon: 0299-406019 • E-mail: info@lebellecharters.com • Website: www.lebellecharters.com

Van Nantes naar Belle Ile

In het vorige Y-journaal heb ik verteld dat ik lag aangemeerd in Nantes, de verste bestemming van mijn tweede reis naar Bretagne. De stad is echt een aanrader. Vooral het indrukwekkende kasteel en het kunstmuseum zijn zeer de moeite waard en ik heb genoten van de heerlijke maaltijden op de gezellige terrasjes in de historische binnenstad.

De terugreis

Na twee dagen stedschoon werd het tijd om te beginnen met de terugreis. Daarbij wilde ik zoveel mogelijk plaatsen bezoeken die ik op de heenreis had overgeslagen. Eén ervan was Belle Ile, zoals de naam al zegt en ook volgens mijn vaargids een mooi eiland, voor de Bretonse zuidkust. Rond negenen, even voordat ik de ebstroom

Chateau de Nantes

in de rug zou krijgen, heb ik Nantes met enige pijn in het hart achter me gelaten. Net als op de heenreis was er nauwelijks scheepvaart, maar toen ik de laatste industrieën van de stad passeerde, kwam er met grote snelheid een bootje op me af. Voor me lag een grote brug en ik zag niet ver ervoor een aantal oranje boeien die ik op de heenreis niet had gezien. De man in het bootje gebaarde dat ik langs de andere oever moest varen. Nu zag ik dat er tussen de boeien kleine witte boeitjes lagen met een lijn eraan. De man was een visser die recht voor me over ruim de halve breedte van de rivier een drijfnet had uitgegooid. Ik heb snel de andere oever opgezocht.

Brug over de Loire bij Saint-Nazaire

Stroom mee

Wat mijn bestemming zou zijn, was nog niet helemaal duidelijk. Ik zou Cordemais, het haventje in het leuke kreekje, weer als tussenstop kunnen gebruiken, maar na een uur was ik al bij de grote elektriciteitscentrale waarachter het haventje lag. Omdat de snelheid 10 knoop was en ik nog zeker vijf uur stroom in de rug zou hebben, kon ik makkelijk doorvaren naar de grote marina van Pornichet,

vanwaar ik op de heenreis mijn tocht over de Loire was begonnen. Toen ik bijna de monding van de rivier had bereikt, had ik echter nog steeds de stroom in de rug en dat zou nog ruim twee uur zo blijven. Ik besloot om ook Pornichet over te slaan en door te varen naar Piriac-sur-Mer, zo'n 10 mijl ten

noorden van de Loiremonding.

Na de enorme brug bij Saint-Nazaire heb ik het grootzeil gehesen en even later kon ik de genua uitrollen en met een zwakke tot matige noordoostenwind naar het oude stadje zeilen. In het begin moest ik nauwkeurig de bakens in de gaten houden, want ik moest eerst een geul door waar aan beide kanten rotsen lagen, in alle maten en soorten. In één van de rotsen had de zee een tunneltje uitgeslepen. Toen ik ze allemaal was gepasseerd had ik alle ruimte en kon ik ruim aan de wind relaxt naar mijn bestemming koersen.

Visbootje

Over het weer had ik bepaald geen klagen. In Nantes was het nog wat grijs, maar gaandeweg werd de zon steeds sterker en toen ik op zee kwam was de lucht egaal blauw. Het fraaie nazomerweer had ook veel bootjes met hengelaars naar zee gelokt. Frankrijk is sowieso een land van hengelaars. De meeste schepen in de jachthavens zijn visbootjes en veel zeilers hebben een hengel aan boord. De visbootjes maken het de jachtschippers niet altijd makkelijk. Als je net een haven in wilt draaien komen er vaak weer een paar naar buiten. Op zee gaan ze meestal niet voor anker, maar laten ze

zich met een zacht pruttelende motor een beetje voortdrijven. Alle aandacht is natuurlijk gericht op de hengel en niet op de schepen om hen heen. Dat bleek ook nu weer. Van zee kwam schuin voor me een bootje met vrij grote snelheid mijn kant uit. Nog geen 100 meter voor me stopte het en toen het bootje precies op mijn koerslijn lag werden de hengels uitgegooid. Voor een vissend vaartuig moet je uitwijken, maar dan moet het wel het teken tonen dat aangeeft dat er gevist wordt. Dat was niet het geval, maar ik wilde het niet laten aankomen op een aanvaring en ben met een bocht om het bootje heen gevaren, ver genoeg om geen vislijnen af te varen. Omdat de zes mannen in het bootje alleen maar aandacht hadden voor hun hengels, waren ze onaangenaam verrast toen ze plotseling mijn schip zagen en dat lieten ze duidelijk merken. Er werd flink geschreeuwd en gebaard dat ik een veel ruimere bocht moest nemen. Ik heb de heren proberen duidelijk te maken dat ze niet precies op mijn koerslijn moesten gaan liggen, maar ik denk niet dat dat is overgekomen.

"Een havenmeester in een ribbootje leidde me naar een box"

Piriac-sur-Mer

Een uur later had ik bijna Piriac-sur-Mer bereikt en de vraag was of er nog genoeg water stond om de haven binnen te lopen. Omdat ik niet verwacht had dat ik hier naartoe zou kunnen varen, had ik het niet precies uitgerekend, maar op basis van de gegevens die ik onderweg snel had geraadpleegd moest het wel kunnen. Voor alle zekerheid heb ik contact opgenomen met het havenkantoor. Gelukkig hoefde ik me geen zorgen te maken, er stond nog ruim 2 meter water. Een havenmeester in een ribbootje leidde me naar een box.

Ik heb eerst een wandelingetje gemaakt door de schilderachtige straatjes van het stadje en daarna mijn tocht naar Belle Ile voorbereid. De enige haven op het eiland waar ik langs de wal kon aanmeren, was die van Le Palais, de hoofdplaats. Maar die was alleen tussen één uur voor en één uur na hoogwater toegankelijk en het tij viel zeer ongunstig.

's Morgens vroeg was de haven open, maar dan moest ik vertrekken als het nog donker was. Dat deed ik liever niet, want voor de kust lagen overal kreeftenboeitjes. Ik zou ook 's avonds de haven in kunnen, maar om niet veel te vroeg aan te komen moest ik in de loop van de middag vertrekken. Dat ging echter niet, want dan was de haven van Piriac-sur-Mer afgesloten. De beste oplossing was om in

Piriac-sur-Mer

in de loop van de morgen de lijnen los te gooien en dan een tussenstop te maken. Tussen Belle Ile en Piriac-sur-Mer lagen een paar eilandjes met baaien waar ik waarschijnlijk veilig kon ankeren.

Ankeren

Het was de volgende dag weer schitterend weer en er stond wat minder wind dan de dag ervoor. Aan het eind van de morgen ben ik vertrokken en relaxt zeilend ben ik naar het westen gekoerst. In de loop van de middag had ik de geul tussen de eilandjes Ile Hoëdic en Ile Houat bereikt. Aan de westkant van het laatste eiland lag de baai waar ik mijn anker wilde uitgooien. De vaargids adviseerde om dat zo dicht mogelijk onder de wal te doen, daar lag je het rustigst. Maar dat advies was al door veel jachtschippers opgevolgd. Er lagen zeker 50 jachten in de baai en er restte mij niet veel anders dan het anker dicht bij zee te laten vallen. Nadat ik getest had of het hield, kon ik genieten van een fraai uitzicht. De baai werd in het oosten afgesloten door ruige kliffen met enorme rotsblokken en omzoomd door lage heuvels met een strand ervoor. Er lag een klein dorpje en in het westen waren de contouren van Belle Ile te zien.

Voor anker bij Ile Houat

Aanvankelijk stond er weinig wind, maar in de loop van de avond nam hij steeds meer toe. Al vanaf mijn verblijf in Nantes was dat het vaste patroon. Het weer werd namelijk bepaald door een continentaal hogedrukgebied dat gevuld was met tamelijk koele lucht. Als het land overdag opwarmde daalde de luchtdruk daar en zwakte de wind flink af, maar 's avonds en 's nachts koelde het op land flink af waardoor de luchtdruk er steeg en er een stevige landwind op gang kwam. Aan het eind van de avond floot hij al door het want. Ik hoopte maar dat het anker zou houden. Waar ik me ook wat zorgen over maakte was dat er een Frans jacht vrij dicht naast me het anker had uitgegooid. We zouden elkaar kunnen raken als de wind draaide. De verwachting was dat dat niet zou gebeuren, maar wind- en weersverwachtingen zijn natuurlijk nooit absoluut zeker.

Bijna in Le Palais, althans dat denk ik

Een stevige wind

Omdat de toegenomen wind ook voor meer deining zorgde, heb ik niet al te best geslapen. Bovendien was de nacht vrij kort, want ik wilde de volgende morgen op tijd in Le Palais arriveren. Toen om 6 uur de wekker ging was het nog volkomen donker, maar rond kwart voor zeven was het licht genoeg om kreeftenboeitjes te zien en heb ik het anker gehiewd. Dat ging vrij makkelijk. Er stond een stevige wind, ruim windkracht 5 en buiten de baai stonden flinke schuimkoppen, maar het voordeel was dat ik alleen maar de genua hoefde uit rollen om met een flinke vaart richting Le Palais te koersen. Om halftien, ruim 20 minuten voordat de jachthaven volgens mijn berekening afgesloten zou worden, voer ik de voorhaven binnen. Er kwam een jacht naar buiten en ik werd tegemoet gevaren door twee havenmeesters. Ik verwachtte dat ze me naar een vrij plekje zouden brengen, maar ze hadden een zeer teleurstellende mededeling: de haven ging dicht en zou pas weer 's avonds om 8 uur opengaan. Ik moest maar buiten voor anker gaan of daar een meerboei opzoeken.

De vuurtoren op de noorkaap van Belle Ile en rechts de eerste rots die de ingang van het baaitje bewaakt

Het mooiste ankerbaaitje van Frankrijk

Tussen de schuimkoppen ankeren of aan een boei liggen zag ik totaal niet zitten en ik besloot mijn plan voor de komende dagen om te gooien. Na mijn bezoek aan Belle Ile wilde ik namelijk de nacht doorbrengen op het volgens mijn vaargids mooiste ankerplekje van Frankrijk: een klein, idyllisch, bij oostenwind zeer rustig baaitje tussen de rotsen aan de westkust van het eiland. Daarvandaan wilde ik vervolgens verder westwaarts koersen. Ik besloot om nu in het baaitje te ankeren, daar zou het ongetwijfeld een stuk rustiger zijn. Ik heb de genua weer uitgerold en ruim aan de wind ben ik naar de noordkaap van Belle Ile gezeild. De tocht langs de weelderig begroeide klifkust met hier en daar villa's tussen het geboomte, was prachtig. Aan een klein baaitje lag een idyllisch ogend dorpje lag met een droogvallend haventje. Ik moest met een ruime bocht om de rotsen voor de kaap heen.

"Het baaitje overtrof mijn stoutste verwachtingen"

Toen ik die had gerond zag ik tussen de hoge kliffen de nauwe opening die toegang gaf tot het baaitje. Er kwamen een paar zeiljachten naar buiten en er voer een motorkruiser naar binnen. Het was hier onder de beschutting van de kliffen een stuk rustiger dan voor de oostkust en bovendien begon de wind aardig af te nemen. Ik had daardoor goed de gelegenheid om rustig het ankergerie in orde te maken. Het baaitje, dat de vorm had van een smalle kreek, overtrof mijn stoutste verwachtingen. Aan beide zijden stonden ruige kliffen met enorme rotsblokken ervoor en aan het eind was een schuin oplopende heuvelwand met een paar witte huizen erop en een strandje ervoor. Ik was bepaald niet de

enige die van dit moois kwam genieten. De mooiste ankerplekken lagen voor het strandje, maar daar was nauwelijks ruimte meer. Het allermooist lag je in een klein, zeer nauw zijbaaitje, maar daar lagen ook al wat schepen en was nog minder ruimte. Als je alleen bent moet je er altijd rekening mee houden dat het schip wegdrijft als je op het voordek staat om het anker te laten vallen of net opgehaald hebt. Daarom zoek ik altijd ankerplekken waar ik de ruimte heb. De enige oplossing is een ankerlier die vanuit de kuip bediend kan worden, maar die heb ik nu eenmaal niet.

in het 'mooiste baaitje van Frankrijk' ben ik bepaald niet de enige

Snorkelaar

Ik heb mijn anker zoveel mogelijk in het midden van het baaitje laten vallen. Toen ik getest had of het hield was het lunchtijd en kon ik vanuit de kuip genieten van al het moois. Veel ankerars voeren met hun bijbootje naar het strandje of het smalle zijbaaitje in en er werd ook veel gezwommen. Ik heb er ook over gedacht, maar het water was maar 18 graden en ik ben de laatste jaren behoorlijk kouwelijk geworden. Zes jaar geleden zwom ik nog met een van mijn vrienden in het ijskoude gletsjersmeltwater van een Noors fjord, maar daar zou ik me nu niet meer aan wagen. Op een gegeven moment zag ik een langwerpige, fel oranje gekleurde voorwerp langs de boot drijven. Een kinderzwemvestje of opblaasbaar badspeelgoed? Ik wilde al de pikhaak pakken, maar toen ik nog eens goed keek zag ik aan het kleine buisje dat zich vlak ervoor met dezelfde snelheid voortbewoog, dat het aan een snorkelaar vastzat.

"Ik had me een dag vergist"

Ik had alle tijd om nog eens de gegevens over de openingstijden van de haven van Le Palais te raadplegen en na te gaan waarom die 20 minuten

Het zijkreekje, waar helaas te weinig ruimte meer is om te ankeren

eerder dicht was gegaan dan ik berekend had. Toen ik in de getidentafel keek, zag ik dat ik me een dag had vergist. Ik had gekeken naar het hoogwater van zaterdag, maar het was nog maar vrijdag. Als de dagen veel op elkaar lijken, zoals in de vrij saaie wintermaanden, kun je je gemakkelijk in de dag vergissen, maar dat kan blijkbaar ook als geen dag hetzelfde is

Weer naar Le Palais

Naar Le Palais was het ruim twee uur varen en tussen vijf en zes heb ik het anker weer opgehaald. Toen ik rond halfacht bij de havendammen arriveerde lag er al een kleine vloot jachten te wachten. Er voer een havenmeester rond die van ieder schip wilde weten hoe lang het was en hoeveel nachten het wilde blijven. Omdat dat er zeker drie zouden worden, mocht ik als een van de eersten naar binnen en kreeg ik een plek toegewezen een beetje achterin de haven, naast een groot Frans zeiljacht dat een verlaten indruk maakte.

Voor anker

Op weg naar de jachthaven van Le Palais passeer ik de citadel

Alleen al het binnenvaren was een belevenis. Aan stuurboord was een rotswand die loodrecht uit het water oprees en daarop stonden de hoge muren van de citadel, een enorm fort. Aan bakboord stonden de oude huizen langs de kade te pronken in de avondzon. Ervoor lagen wat vissersboten. Na de keersluis lagen er alleen nog maar jachten, de meeste in rijtjes van 4 of 5 schepen. Het was er nog drukker dan tijdens een hemelvaartweekend in de stadshaven van Hoorn. Omdat het verplicht was om met de neus richting de havenuitgang aan te meren, moest ik het schip draaien. Daar was echter nauwelijks ruimte voor. Maar geen nood, de havenmeester drukte met de neus van haar bootje mijn schip de goede kant uit. Een paar bemanningsleden van aangemeerde jachten snelden al toe ommijn lijnen aan te pakken en even later lag ik

Le Palais, bijna bij de jachthaven

keurig aangemeerd op een van de topplekjes van de reis, langs een gezellige kade en met een fantastisch uitzicht op de citadel. Toen het avondmaal op de kuitafel stond, werd mij door de vele wandelaars voortdurend "bon appétit monsieur" toegewenst. Een groot verschil met een soortgelijke situatie in Zweden, waar privacy heilig is en geen mens ook maar een blik in de kuip wierp. Alles oogt er veel netter en de huizen en wegen zijn er piekfijn onderhouden, maar voor de gezelligheid kun je toch beter in Frankrijk zijn.

Jaap van der Harst
Nehalennia
Durgerdam

Foto's: Jaap van der Harst

De jachthaven Le Palais, gezien vanaf de citadel

WELKOM BIJ LANDMARKT!

Bij ons vind je het lekkerste vers, direct van de boer.

Trek gekregen? Schuif Aan Tafel bij Landmarkt! Je kan altijd blijven eten!

Schellingwouderdijk 339 - 1023 NK Amsterdam
020-49 04 333 - www.landmarkt.nl

DEKKER WATERSPORT

MAAK VAN EEN BEZOEK AAN ONZE WINKEL EEN PLEZIERVAART!

DE MEEST GESORTEERDE
WATERSPORTSPECIAALZAAK
VAN NEDERLAND!

Bij ons kunt u gratis aanleggen en (op aanvraag) GRATIS overnachten!

Dekker Watersport biedt u extra veel watersportplezier als u met de boot komt. Gratis aanleggen, pal voor onze winkel en de mogelijkheid om gratis te overnachten zodat u op uw gemak onze winkel kunt bezoeken.

Vanaf het Noordzeekanaal vaart u zijkanaal F of Schiethavenkanaal in. Aan het eind gaat u langs de Bruynzeelhallen rechtsaf.

Water en 220 V is aanwezig.

Voor een voordelige koers, onze coördinaten:

52°25.872' N 004°49.307' E

Pieter Ghijsenlaan 4, NL 1506 PV Zaandam

075-616 33 62 | info@dekkerwatersport.nl

Voor een totaal overzicht van onze aanbiedingen: www.dekkerwatersport.nl

Vintage tocht Markerwadden en Kampen

26 t/m 29 mei 2022.

Op woensdagavond 25 mei verzamelden zich 25 Y-leden om de tocht naar de Markerwadden en Kampen te gaan maken. We zagen Feijenoord verliezen van AS Roma en ondertussen was er een uiterst kort palaver: morgenochtend vertrek om 10 uur. Geen gemier over de wind die aan zou trekken naar 25 knopen met uitschieters naar 30. Geen discussie over de koers; met wind ZuidWest gewoon pal voor het lapje gaan, zo nodig een rifje erin en dan op de fok de haven in.

Donderdag: Moerasandijvie

We misten Heino, Chiel en Bob en nog een aantal anderen, die vanwege ziekte, motorproblemen of de krachtige wind moesten afhaken. Wij vertrokken wat eerder in een poging om voor de harde wind uit te gaan. Alles was er. Zilver schitterend water, sterntjes in duikvlucht, af en toe een stevige zwiep van de genua vanwege draaiende wind, het eindeloze knopen tellen, en bij de havenmond toch nog even gedoe bij het strijken van het grootzeil. Op de steiger stonden Joop (die meer dan 8 knopen had aangetikt) en de havenmeester al boten te tellen. De gebakken vis was in het water gevallen, maar de borrel met hapjes van Margriet maakte veel goed. En ja, wat is het mooi aan het worden daar op de Markerwadden, de gele velden met moerasandijvie, het zwemstrandje, er zijn inmiddels douches en je kunt er bier en koffie krijgen. De voorbereidingen voor vrijdag (meer wind) werden getroffen. Annemiek, hielp ons bij het zetten van het tweede rif. Joop sprak ons moed in. Met een gerust gemoed gingen wij de nacht in.

Vrijdag: Steigerbier in de Koggehaven

Die nacht blies het lekker door. Geklepper van losse vallen, het huilen van de wind, het wiegen van ons scheepje. Het is fijn om een schipper te zijn. Reveil rond 9 en om 10 uur: knallen met windkracht 5/6 richting Lelystad. Tot de houtribsluizen ging het mooi gelijk op en een behulpzame steward hielp onze bootjes aan hogewal de sluis in. Daarna, richting Kampen, halve wind, viel het veld snel uiteen. Vanwege de harde wind besloot Gerrit met zijn ondiepe Rijkswaterstaat boot binnendoor te gaan. Bij de Ketelbrug stevige golfslag. Daarna werd het rustiger, en bij Kampen werd het vaarwater zelfs echt christelijk. Daar stond Chiel, die vanwege motorpech niet kon varen maar met de auto was gekomen, ons op te wachten. We dronken ons eerste

steigerbiertje en Chiel serveerde bitterballen in de Koggehaven en s'avonds was er veel vlees bij de Argentijn.

Het Y in de oude buitenhaven van Kampen

Zaterdag: Gedichten, fietsers en wandelaars

De gedichten- en fotowedstrijd leverde mooie inzendingen op. Een deel is in dit journal te vinden. Fietsers vertrokken voor een tocht van 14 km door de IJsseldelta, met als hoogtepunt het pontje bij Zalk, het Zalkerveer, met het bijbehorende theehuis. Mooier wordt het niet, hoorde ik de fietsers denken. De wandelaars trokken ondertussen te voet door Kampen en werden getraakteerd op cultuur en historische weetjes

Fietsers op het Zalkerveer

Stadswandeling Kampen

En daar gingen we met z'n negenen met onze gids Harry van Dijk op pad. We werden getraakteerd op een lawine van informatie over de geschiedenis van Kampen. Van de Botterwerf via het Keizerskwartier en de voormalige Van Heutsz kazerne, nu Stads kazerne geheten, naar de prominente toren

Het kleinste huisje in Kampen

met carillon. En langs het museum met de koe van Kampen en zicht op de Schepenzaal, waar door de Schepenen recht werd gesproken. Vervolgens via het voormalige Franciscaner klooster naar de sigaren fabriek de Olifant, een van de hoogtenpunten van de wandeling. Het Keizerkwartier is, als eerbetoon aan Keizer Maximiliaan, van kronen voorzien, bovenop de lantaarnpalen en huist een wirwar van beeldschone hofjes met dito huisjes en bloemenpracht. In een smalle straat met een bronzen koeienkop aan de muur, herinnert deze aan een boer die met zijn

gezin en twee koeien het huis bewoonde. De koeien konden door de deur onder de kop naar binnen. Daar wonen verschaften het recht om door de straat om de hoek de koeien te vervoeren per boot naar het Kampereiland om ze daar in de wei te laten grazen

In de Stads kazerne bevindt zich de toeristinfo, bibliotheek en het stadsarchief. Leuk weetje: het allereerste nierdialyse apparaat is uitgevonden in Kampen en wordt, verder ontwikkeld, nog steeds gebruikt over de hele wereld. Bijzonder weetje: de geronselde militaire jongens in de 2e Wereldoorlog kwamen daar per boot aan en werden door een arts besmet met het griepvirus. Daardoor werden ze ziek en konden niet vechten aan het front en op die manier zijn 800 levens gered. Op de bovenverdieping van sigarenfabriek de Olifant worden door 2 dames nog steeds sigaren gerold met de hand. De achterzaal is volledig voorzien van een fraaie wandschildering, door de groep uitvoerig bestudeerd.

Er zijn lades, met een sleutel erop, met daarin de favoriete soort van de eigenaar. Harry bekende dat hij nog graag 'avonds van een sigaartje met een glaasje jenever geniet op zijn Loggia, maar behoort niet meer tot het herengezelschap. Dank aan Harry voor deze geweldige rondleiding.

Zaterdag middag: Afsluiting

Het sluitbier om 5 uur was weldadig en goed. En langzaam zijn wij de dag daarop ons weegs gegaan. Dank aan de organisatoren, Heino en Chiel, voor deze prachtige tocht.

Huib Vissers

Anneke Jochemsen

Willemien den Hollander

Wie noemt zijn boot nou...?

Je komt de gekste en de mooiste bootnamen tegen in onze havens. Evert Nieuwenhuis vraagt de schippers waarom ze hun zeilende trots zo hebben genoemd.

Harm Puite (69): "Onze boot heet Palaver. De boot van m'n schoonvader heette ook zo. Daarnaast is het gewoon een mooi woord dat goed bij ons past: het verwijst naar praten en varen, en dat doen we graag. De boot, een Hallberg-Rassy 312, heette eerst Muschiblit. Een onmogelijke naam die ons dwong om een andere te kiezen. Dus we namen het risico op ons en doopten haar Palaver. We hadden bij de eerste tocht gelijk pech: iemand kreeg de giek tegen zijn hoofd en er viel een belangrijk onderdeel over boord – Neptunes nam wraak, haha! Mijn vriendin Francesca en ik hebben Palaver twintig jaar. Ze is een heerlijk en prachtig schip. We konden haar kopen nadat we riant hadden geprofiteerd van de Amsterdamse huizenmarkt toen we kleiner gingen wonen. Van de aankoop van Palaver hebben we geen dag spijt gehad. We zijn al jaren lid van Het Y. Afgelopen winter lagen we in Durgerdam. Heel leuke sfeer daar en geweldig dat mensen uit zichzelf de boten bij een storm nalopen of alles goed is gegaan. Überhaupt vind ik dat de sfeer in de vereniging heel goed is, het is echt een leuke club. Sinds kort liggen we op Marken. Zoals gebruikelijk hier staat de naam van de boot op een naambordje in de box – we zijn zeer vereerd...

Het is heerlijk op Marken. Leuke sfeer en het is hier zo mooi: de lucht is er zo lekker fris, er is veel licht en er zijn veel mooie vogels. Dat er relatief weinig voorzieningen zijn maakt me niet zoveel uit; ik blijf zelden hangen in de haven want ik kom hier om te zeilen.

De Waddenzee is ons favoriete vaargebied. Maar we houden ook van langere tochten, zoals naar Engeland, Noorwegen en Denemarken. Een keer op weg naar Noorwegen hebben we tien uur in dichte mist gevaren, dat was wel spannend. Het ruime water vinden we geweldig: dat er ineens bruinvissen om je heen dartelen of dat na lang alleen zee om je heen ineens land opdoemt. Een keer kwamen we terug uit Engeland en we wilden een laagdrukgebied voor zijn, want we zijn niet van die stoere zeilers die windkracht zeven fijn vinden. De hele tocht zagen we immense donkere wolken achter ons oprukken, maar gelukkig raasden we net op tijd met vliegende vaart door het Marsdiep naar de veilige haven van Oudeschild.

Komende zomer zeil ik door omstandigheden alleen. Waarschijnlijk ga ik lekker scharrelen op de Wadden, want ik vind het niet fijn om in mijn eentje een oversteek naar Engeland of zo te maken. Maar misschien is er iemand dit leest en mee wil, stuur me maar een mailtje!"

Evert Nieuwenhuis
Galatea, Marken.

Ytje

Deze keer zijn er in het Ytje 15 knopen verstoppt. Woorden lopen ook van links naar rechts, onder naar boven en diagonaal! Veel plezier!
Sanne van Rijn.

J	R	X	K	E	E	T	S	E	V	L	A	H	J	U	Q	R
K	G	N	I	R	R	O	J	S	S	I	U	R	K	U	J	J
H	G	T	X	J	R	R	Y	C	Y	E	K	U	N	R	W	H
G	G	W	T	X	B	X	I	I	A	Q	Y	M	C	U	N	D
C	V	F	C	K	E	E	T	S	T	O	O	H	C	S	T	D
N	U	C	A	C	H	T	S	J	O	R	R	I	N	G	B	P
G	E	L	D	R	O	K	E	E	T	S	L	A	A	P	A	Q
S	E	K	E	O	U	D	W	I	J	F	K	N	O	O	P	E
C	P	O	R	T	S	U	R	W	K	R	I	M	L	C	W	N
P	O	O	N	K	S	N	A	M	N	E	D	D	I	M	K	W
X	P	E	I	U	G	G	B	L	O	E	D	K	N	O	O	P
A	R	U	W	K	E	E	T	S	R	E	M	M	I	T	N	E
V	G	S	V	P	R	O	W	T	S	A	M	B	I	R	X	J
Q	Q	P	O	O	N	K	T	H	C	A	W	X	C	D	I	B
V	D	D	W	P	Q	P	O	O	N	K	E	T	T	A	L	P
K	E	E	T	S	T	E	P	M	O	R	T	L	W	V	P	W
B	Y	B	M	A	G	N	U	S	S	T	E	E	K	T	Y	P

Colofon

Het Y Journaal is een uitgave van
Zeilvereniging Het Y
Durgerdammerdijk 116a
1026 CG Durgerdam

Hoofdredacteur: Henk Dessens
Redactie: Mark de Boorder, Henk Käyser,
Chris Kersbergen, Piet Schoemaker, Yorick
Stam, Marit Verbeek.

Redactieadres Y Journaal
yjournaal@zvhetynl
tel. 06-53377924

Contact ZV Het Y
Voor alle lopende zaken: de havenmeester
tel. 06-51628873

Secretariaat
Jan Verjaal tel. 06-54941959
en
Anneke Jochemsen tel. 06-29273334
e-mail: secretariaat@zvhetynl

Bestuur en commissies
Zie voor het volledige overzicht
www.zvhetynl/vereniging/bestuur
en commissies

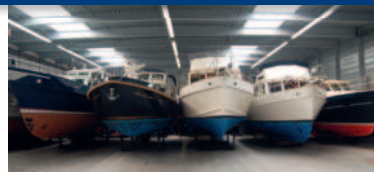
Aanvragen lidmaatschap
Anne Kooyman tel. 020-4964255
kandidaatleden@zvhetynl

Advertenties
yjournaal@zvhetynl

Zorgeloos varen & stallen.

Jachtstalling binnen & buiten

Nieuwbouw

Refit, reparatie & onderhoud

Watersportwinkel

Jachtmakelaardij

Ons vakkundige team
staat voor u klaar.

Onze zorg houdt de vaart erin.

Reserveer online
of bel ons